

BEVEZETÉS A BÜNTETŐ ANYAGI JOGBA

Olvasólecke

Olvasólecke hossza: 30 perc

Dr. Molnár Erzsébet
adjunktus
SZTE ÁJTK
Bűnügyi Tudományok Intézete

molnare@juris.u-szeged.hu

Skype:
live:.cid.d9241ebc9380219c

A BÜNÖSSÉG FOGALMI ELEMEL. BÜNÖSSÉGET KIZÁRÓ OKOK. TÉVEDÉS

I. A BÜNÖSSÉG ÉS A BÜNÖSSÉG FOGALMI ELEMEL

A bűnösség felróható pszichés viszony az elkövető, valamint a társadalomra veszélyes cselekménye, illetve annak következményei között. A bűnösség tehát pszichológiai és normatív fogalmi elemek egysége. Ez azt jelenti, hogy vannak olyan összetevői, amelyek az elkövető vonatkozásában a cselekményéhez kapcsolódó pszichés viszonyt takarnak, egyéb fogalmak pedig pusztán beszámítási normák, normatív fogalmi elemek.

A bűnösség fogalma négy fogalmi elemből épül fel, amelyek a következők:

1. Megfelelő életkor
2. Beszámítási képesség
3. Szándékosság, gondatlanság (*a bűnösség-fogalom központi fogalmi elemei*)
4. Jogszerű magatartás elvárhatósága

Az alábbiakban a bűnösség fogalmának egyes elemeit értelmezzük.

A) Megfelelő életkor

A büntethetőség alsó korhatára ma Magyarországon a 14. életév betöltése. A Btk. 16. § alapján kilenc, súlyosabb bűncselekmény esetén a büntethetőségi korhatár kivételesen a 12. életév betöltése. Ilyen bűncselekmények pl. az emberölés (Btk. 160. §), a halált okozó testi sértés [Btk. 164. § (8) bekezdés], a hivatalos személy elleni erőszak alapesetei [Btk. 310. § (1)-(3) bekezdés], vagy a rablás (Btk. 365. §).

B) Beszámítási képesség

Beszámítási képességgel az rendelkezik, aki képes cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésére, valamint e felismerésnek és akaratának megfelelő magatartás tanúsítására.

A beszámítási képességnek két oldala van tehát a fogalom alapján:

Felismerési képesség

Akarati képesség

A beszámítási képesség bármely oldala hiányzik, az elkövető bűnössége hiányzik.
(A beszámítási képességet kizáró okokkal az 5. olvasóleckében foglalkozunk.)

C) Szándékosság, gondatlanság

A szándékosság és a gondatlanság a bűnösség-fogalom központi fogalmi elemei, a bűnösségen alapuló felelősség elvén nyugvó fogalmi elemek.

E fogalmi elemek megvalósulásának előfeltétele az elkövető beszámítási képessége, azaz csak beszámítási képesség birtokában vizsgálendő a szándékosság vagy gondatlanság fennállása.

Az alábbiakban a szándékosság és a gondatlanság fogalmát elemezzük.

A SZÁNDÉKOSSÁG

A Btk. a következőképpen határozza meg a szándékosság fogalmát:

7. § Szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik.

A szándékosságnak intenzitás alapján két fajtáját különböztetjük meg:

EGYENES SZÁNDÉK

Egyenes szándékkal cselekszik, aki **ELŐRE LÁTJA** magatartása lehetséges következményeit, és azokat **KÍVÁNJA**.

ESHETŐLEGES SZÁNDÉK

Eshetőleges szándékkal cselekszik, aki **ELŐRE LÁTJA** magatartása lehetséges következményeit, és azokba **BELENYUGSZIK**.

A szándékosság mindkét formája esetében feltel, hogy az elkövető előre lássa magatartása lehetséges következményeit, azaz felismerje cselekményét, és annak lehetséges következményeit. Ennek az előrelátásnak a követelményét a jogalkotó nem fogalmazza meg a szándékosság fogalmában, azonban lehetetlen érzelmileg viszonyulni valamihez, amit az elkövető nem tud, nem ismer fel, ezért azt a fogalomba bele kell érteni.

Emellett további feltétel, hogy ehhez a tudathoz, felismeréshez valamilyen érzelmi-akarati viszonyulás fűződjön: ez az érzelmi viszonyulás az egyenes szándék esetén kívánás, az eshetőleges szándék esetén pedig belenyugvás. Ez utóbbi egyenlő a cselekmény következményei tekintetében fennálló *közömbösséggel*.

Ahhoz, hogy a törvényi tényállás megvalósuljon, az elkövető tudata át kell, hogy fogja a tényállás egyes elemeit, egészen pontosan az objektív tényállási elemeket megvalósító

életbeli jelenségeket, abban az absztrakciós fokban, ahogyan azt a jogalkotó a törvényi tényállásban meghatározta. *(Erről a tévedés körében, az 5. olvasóleckében lesz szó.)*

A GONDATLANSÁG

A Btk. a következőképpen határozza meg a gondatlanság fogalmát:

8. § Gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja cselekményének lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, vagy cselekménye lehetséges következményeit azért nem látja előre, mert a tőle elvárható figyelmet vagy körütekintést elmulasztja.

A gondatlanságnak intenzitás alapján két fajtáját különböztetjük meg:

TUDATOS GONDATLANSÁG

Tudatos gondatlansággal cselekszik, aki **ELŐRE LÁTJA** magatartása lehetséges következményeit, de **KÖNNYELMŰEN BÍZIK** azok elmaradásában.

HANYAGSÁG

Tudatos gondatlansággal cselekszik, aki **NEM LÁTJA ELŐRE** magatartásának lehetséges következményeit, azonban **ELVÁRHATÓ LETT VOLNA** tőle, hogy előre lássa.

A szándékossághoz hasonlóan a **tudatos gondatlanság** esetén is feltétel, hogy az elkövető előre lássa cselekménye lehetséges következményeit.

A tudatos gondatlanság esetén a cselekményhez, valamint annak következményeihez való akarti-érzelmi viszonyulás az a könnyelmű bizakodás. A könnyelmű bizakodás azt jelenti, hogy az elkövető valamilyen reális alapon nyugvó tény miatt bízik abban, hogy a magatartásának következményei elmaradnak.

A gyakorlatban sokszor nem könnyű egymástól megkülönböztetni az eshetőleges szándékot és a tudatos gondatlanságot. Ennek a nehézségnek az alapját az képezi, hogy sokszor az elkövető tudatában olyan előrelátás jelenik meg, amely alapján nem lehet eldönteni, hogy cselekménye szándékos, vagy gondatlan. Így azt kell eldönteni, hogy érzelmileg magatartását könnyelmű bizakodással, vagy belenyugvással fejtette ki. A kettő között úgy ragadható meg a különbség, hogy amíg a belenyugvás az teljesen alaptalan bizakodás (mindegy, hogy bekövetkezik, vagy nem), addig a könnyelmű bizakodásnak van alapja, ahogyan az előbb láthattuk.

pl. Az elkövető megkéri a sértettet, hogy álljon oda a falhoz. Tesz egy almát a sértett fejére, és azt állítja, hogy nyílvezzővel eltalálja a sértett fején lévő almát. A mozdulatot elvétí az elkövető, és a sértett fejébe fúródik a nyílvezző, aki emiatt meghal.

Annak eldöntése érdekében, hogy eshetőleges szándékkal, vagy tudatos gondatlansággal elkövetett emberölés valósult-e meg, meg kell határozni, hogy az elkövetőnek volt-e valamilyen reális alapja bírni abban, hogy nem találja el a sértettet.

Amennyiben az elkövető 20 éve cirkuszi mutatványos, és e tevékenysége során még mindig eltalálta a társa fején lévő almát, avagy nemzetközi híró újsázmester, aki híres pontos célzásáról, akkor van reális alapja abban való bizakodásra, hogy nem találja el a sértettet. Amennyiben azonban egy olyan személy fejt ki a magatartást, aki akkor fog életében először íjat a kezében, akkor az ő bizakodása teljesen alaptalan, érzelmi viszonyulása megegyezik a belenyugvással.

A **hanyag gondatlanság** esetén semmiféle előrelátás nem jellemzi az elkövető szubjektumát. Tulajdonképpen a tőle elvárható előrelátás hiánya miatt rójuk fel neki a gondatlan bűncselekmény elkövetését. Ebben az esetben azt kell vizsgálni, hogy valóban elvárható lett volna-e előre látnia cselekménye következményeit.

D) Jogszerű magatartás elvárhatósága

Az elvárhatóság mint bűnösség fogalmi eleme azt jelenti, hogy alapvetően mindenkitől elvárható a jogkövető magatartás tanúsítása, büntetőjogi szempontból egészen pontosan az, hogy tartózkodjon bűncselekményt megvalósító magatartásoktól.

Vannak azonban olyan élethelyzetek, amikor ez az elvárhatóság hiányzik, és ezt a jogalkotó is méltányolja. Ezek lesznek az elvárhatóságot kizáró okok, amelyekkel az 5. *olvasóleckében* foglalkozunk.

II. A BŰNÖSSÉGET KIZÁRÓ OKOK

II. 1. A BŰNÖSSÉGET KIZÁRÓ OKOKRÓL ÁLTALÁNOSSÁGBAN

Bűncselekmény az a cselekmény, amely tényállásszerű, jogellenes és bűnös. Abban az esetben, ha valamely fogalmi elem hiányzik, úgy bűncselekményről fogalmilag nem beszélhetünk. Tehát a bűnösséget kizáró okok, hasonlóan a jogellenességet kizáró okokhoz, a cselekmény bűncselekmény mivoltát zárják ki, ezek hatályosulása esetén a cselekmény nem lesz bűncselekmény.

A bűnösség fogalmára visszautalva láthatjuk, hogy az elkövetőnek a cselekményéhez való pszichés viszonyulását a beszámítási képességen nyugvó szándékosság, valamint gondatlanság jelenti. A megfelelő életkor, valamint a jogszerű magatartás elvárhatósága ezzel szemben nem pszichés kapcsolatot takar, hanem normatív fogalmi elem. Ez azt jelenti, hogy a jogalkotó meghatározza azt az életkort, amikor az egyénnek a büntetőjogilag releváns cselekményéhez való pszichés viszonya egyáltalán értékelendő büntetőjogilag.

Az alábbiakban egy példát láthatnak a pszichológiai és normatív bűnösség fogalmi elemek jelentésére, jelentőségére:

A büntethetőségi korhatár ma Magyarországon főszabály szerint 14. életév. A példa szerint egy 11 éves, általános iskola 5. osztályos gyermek összeveszik az osztálytársával, és úgy dönt, hogy másnap magával viszi az iskolába egy 15 cm pengé hosszúságú kést, amivel szünetben hátulról megszúrja haragos osztálytársát. A penge a szívbe hatol, a passzív alany meghal.

Aligha lehet kétséges, hogy egy 11 éves gyermek rendelkezik azzal a tudattal, ismerettel, hogy más embernek a késsel való megszúrása sérüléshez, halálhoz vezet. Ez alapján kimondható az, hogy a magatartása, valamint annak eredménye közötti pszichés viszony fennáll, amely pszichés viszony a beszámítási képességen alapuló szándékosságot takarja esetünkben. Ugyanakkor azért nem lesz büntethető az elkövető, mert a honi jogalkotó normatív korlátozza a bűnösség pszichés elemeit azáltal, hogy alsó korhatárhoz köti a büntethetőséget. Így pszichés viszony fennállásának ellenére a normatív fogalmi elem – megfelelő életkor – hiánya miatt a bűncselekmény elkövetője nem bűnös, így nem követ el bűncselekményt, ezért nem büntethető.

II. 2. AZ EGYES BŰNÖSSÉGET KIZÁRÓ OKOK VÁZLATOS ISMERTETÉSE

Amennyiben a bűnösség fogalmi elemei közül bármelyik hiányzik, úgy a bűnösség kizárt. Ha pedig nincsen bűnösség, akkor bűncselekmény sincsen. Ha nincs bűncselekmény, akkor az elkövető főszabály szerint nem vonható felelősségre a kifejtett cselekmény miatt.

A bűnösséget az egyes fogalmi elemekhez kapcsolódóan a következő okok zárhatják ki:

1. Megfelelő életkort kizárja a gyermekkor
2. Beszámítási képességet zárja ki a kóros elmeállapot, kényszer, valamint a fenyegetés
3. Szándékosságot kizárja a tévedés
4. Jogszerű magatartás elvárhatóságát kizárják az elvárhatóságot kizáró okok.

A) Gyermekkor

A gyermekkor azt jelenti, hogy az elkövető a bűncselekmény elkövetési magatartásának kifejtése pillanatában nem töltötte be a 14. életévét, kivételesen a 12. életévét. A 12. életév csak a Btk. 16. §-ban meghatározott kilenc bűncselekmény esetén minősül büntethetőségi korhatárnak, és e deliktumok megvalósítása esetén külön vizsgálni kell, hogy a 12. életévét betöltött, de 14. életévét be nem töltött elkövető rendelkezett-e a cselekmény elkövetésekor *a bűncselekmény következményeinek felismeréséhez szükséges belátással*. Ezt nevezzük **belátási képességnek**.

B) Kóros elmeállapot

A kóros elmeállapot beszámítási képességet kizáró ok. A beszámítási képesség azt jelenti, hogy az elkövető rendelkezik a cselekménye következményeinek felismeréséhez

szükséges képességgel, valamint akaratának megfelelő magatartás tanúsítására képes. A Btk. a következőképpen rendelkezik a beszámítási képesség kizártságáról:

17. § (1) Nem büntethető, aki a büntetendő cselekményt az elmeműködés olyan kóros állapotában követi el, amely képtelenné teszi cselekménye következményeinek a felismerésére, vagy arra, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjen.

C) Kényszer, fenyegetés

A kényszer és a fenyegetés is a beszámítási képességet zárja ki, de szemben a kóros elmeállapottal, nem az elkövető felismerési képességét érinti, hanem a felismerési képességnek megfelelő akarat tanúsítására való képességet.

A kényszer erőszak alkalmazásában manifesztálódik, és intenzitását tekintve lehet olyan erejű, amely a kényszerített személy akaratát megtöri (ezt hívjuk vis absolutaként ható kényszernek). Ebben az esetben a kényszer hatása olyan mértékű, amely képtelenné teszi az elkövetőt arra, hogy akaratának megfelelő magatartást tanúsítson, ezért nem bűnös, így nem követ el bűncselekményt. A kényszer lehet olyan erejű is, amely az elkövető akaratát arra hajlítja, hogy a kényszernek megfelelően cselekedjen. Ebben az esetben döntési mozgástere sokkal nagyobb, ugyanakkor mégis a kényszer hatása determinálja a tényállásszerű magatartás kifejtésére (ezt hívjuk akaratot hajlító, vagy vis compulsiva jellegű kényszernek).

A fenyegetés a Btk. definíciója szerint „*eltérő rendelkezés hiányában olyan súlyos hátrány kilátásba helyezése, amely alkalmas arra, hogy a megfenyegetettben komoly félelmet keltsen*”.

D) Elvárhatóságot kizáró okok

A bűncselekmény elkövetésétől való tartózkodás általában mindenkitől elvárható. Vannak azonban olyan élethelyzetek, amelyek vonatkozásában a bűncselekmény elkövetésétől való visszatartó motívumokkal erősen szemben állnak a bűncselekmény elkövetésére sarkalló motívumok. Az ilyen társadalmileg és erkölcsileg méltányolható körülményeket a jogalkotó is méltányolja. Ez úgy történik, hogy az adott releváns törvényi tényállásnál kifejezetten definiálja a méltánylást érdemlő okra visszavezethető elvárhatóságot kizáró okot.

pl. A Btk. 282. § (1) bekezdés a) pontjában szabályozott bűnpártolás bűncselekményének törvényi tényállását valósítja meg az, aki lopást elkövető felnőtt gyermekét elbújtatja otthonában azért, hogy a hatóság elől menekítse. A Btk. 282. § (4) bekezdése azonban kimondja, hogy nem büntethető bűnpártolásért az, aki a cselekményt hozzátartozója érdekében követi el. Ennek

az az indoka, hogy a szoros rokoni, családi kapcsolatban álló személyektől nem elvárható, hogy ne nyújtsanak segítséget családtagjuknak a hatóság előli meneküléshez.

A továbbiakban a tévedésről lesz szó részletesebben.

IV. A TÉVEDÉS

II. 1. A tévedés megállapításának feltételei

A tévedés a szándékosság *tudati oldalának* fogyatékosága.

A Btk. szerint:

A tévedés

20. § (1) Nem büntethető az elkövető olyan tény miatt, amelyről az elkövetéskor nem tudott.
- (2) Nem büntethető, aki a büntetendő cselekményt abban a téves feltevésben követi el, hogy az a társadalomra nem veszélyes, és erre a feltevésre alapos oka van.
- (3) Nem zárja ki a büntethetőséget a tévedés, ha azt gondatlanság okozza, és e törvény a gondatlan elkövetést is büntetni rendeli.

Jelen tananyagban csak az (1) bekezdéssel foglalkozunk.

Ha az elkövető a cselekmény kifejtésekor valamilyen releváns körülményről nem tud, akkor szándékos bűncselekmény elkövetése miatt nem vonható felelősségre.

Ahhoz, hogy tudjuk, hogy *mit jelent az, hogy releváns körülményről nem tud*, tudnunk kell, hogy az elkövetőnek egyébként mit kell tudnia ahhoz, hogy a felelősségét szándékos bűncselekmény miatt megállapítsuk.

Az elkövetően a törvényi tényállás objektív tényállási elemeit megvalósító *életbeli körülményeket* kell tudnia, ismerni, abban az absztrakciós fokban, ahogyan az a törvényi tényállásban szerepel.

A vizsgálat módszertana tehát a következő: a történeti tényállást szubszumálni kell a releváns törvényi tényállás alá, azaz meg kell nézni, hogy a történeti tényállásban szereplő tények közül az objektív tényállási elemek szempontjából melyik bír relevanciával. Azaz melyek azok a tények, amelyek a büntetőjogi felelősséget megalapozzák vagy fokozzák. Ezen tényeket, azaz az objektív tényállási elemeket ugyanis az elkövető tudatának is át kell fognia. Ha nincsen tisztában az objektív tényállási elemeket megvalósító történeti tényekkel, akkor szándékos bűncselekményért tévedés miatt nem vonhatják felelősségre.

II. 2. A tévedés egyes speciális esetkörei

A ténybeli tévedésnek három speciális esetkörét különböztethetjük meg:

A) Személyben vagy tárgyban való tévedés

Ebben az esetben arról van szó, hogy az elkövető eleve másra irányítja az elkövetési magatartást, mint akire akarta, azaz téved a passzív alanyban, vagy az elkövetési tárgyban. Ez a tévedés akkor bír relevanciával – azaz akkor zárja ki a bűnösséget – ha a törvényi tényállás a passzív alanyt, avagy az elkövetési tárgyat úgy fogalmazza meg, hogy az alá nem szubszumálható az a személy vagy dolog, akin vagy amin a magatartás realizálódott.

B) Elvétés

Az elvétés a tévedés azon esetköre, amikor az elkövető eredetileg arra irányítja a magatartását, akire akarta, azonban az céltévesztés miatt máson realizálódik. Ebben az esetben két bűncselekményért is felelősségre vonható az elkövető: felel egyrészt azon bűncselekmény kísérletéért, amelynek elkövetésére eredetileg a szándéka irányult, emellett felel azon bűncselekmény gondatlan alakzatáért, amely a céltévesztés folytán következett be. Ennek feltétele, hogy az elkövetőt e cselekmény tekintetében valóban gondatlanság terhelje.

II. 3. Tévedés megállapítása példán keresztül

Aki megver egy rendőr járőrt, az hivatalos személy elleni erőszakot követ el. A hivatalos személy elleni erőszak tényállásának itt releváns fordulata szerint [Btk. 310. § (1) bek. c) pont] „*Aki hivatalos személyt eljárása alatt bántalmaz*” hivatalos személy elleni erőszakot követ el. Amit idézőjelbe tettem, az a törvényi tényállás, amelyet a már ismert séma alapján le tudnak elemezni, azaz meg tudják állapítani, hogy milyen objektív tényállási elemeket találunk benne. Ez azért fontos, mert ezeket át kell fognia az elkövető tudatának ahhoz, hogy ezt a szándékos bűncselekményt a terhére rójuk. A bűncselekmény passzív alanya speciális, csak „hivatalos személy” lehet (a Btk. értelmező rendelkezése határozza meg, hogy ki hivatalos személy). A rendőr hivatalos személy, tehát a történeti tényállásban megvert rendőr passzív alanya lehet ennek a törvényi tényállásnak. Az elkövetési magatartás a „bántalmazás” azaz fizikai erőszak, vagy megalázó magatartás kifejtése. Az „eljárása alatt” az elkövetés szituációs eleme, elkövetés ideje, illetve helye. Ezek azok az objektív tényállási elemek, amely által közvetített tényeket az elkövető tudatának át kell fognia. Azaz meg kell vizsgálni, hogy az elkövetési magatartás kifejtésekor tudta-e, hogy az a személy, akit bántalmaz, egy rendőr, aki szolgálatban van, és munkáját végzi. Valamint azt is fel kell ismernie, tudnia kell, hogy a magatartás, amelyet kifejt, bántalmazás, azaz tudnia kell, hogy cselekménye fájdalom okozására alkalmas, vagy megalázó, becsület csorbítására alkalmas. Nem azt kell tehát tudnia, hogy a Btk. szerint a rendőr hivatalos személynek minősül, hanem annyit kell felismernie, hogy a személy, akivel szemben az elkövetési magatartást kifejti, *rendőr*. Abban az esetben tehát, ha a rendőr úgy járőrözik, hogy valami oknál fogva se egyenruhát nem visel, se jól látható helyen nincs rajta jelvény, akkor az elkövető hivatalos személy elleni erőszak miatt azért nem lesz felelősségre vonható, mert habár

objektíve rendőrt bántalmazott, nem tudott, és nem is kellett volna tudnia a passzív alany rendőr, azaz hivatalos személyi mivoltában. Azaz egy objektív tényállási elem tekintetében, nevezetesen a passzív alany tekintetében tévedésben volt. Szándékos bűncselekményért pedig akkor lehet valakit felelősségre vonni, ha minden alapeseti tényállási elemre kiterjed a szándék, azaz mindegyiket átfogja a tudata. Jelen példában tehát az elkövető nem felel hivatalos személy elleni erőszakért. Ilyenkor meg kell nézni, hogy van-e másik olyan törvényi tényállás, amely alá illeszkedik a történeti tényállás, és amely nem tartalmaz olyan tényállási elemet, amely tekintetében az elkövető tévedésben volt. Itt van, a tetteleges becsületsértésért [Btk. 277. § (2) bekezdés] felelősségre vonható az elkövető, mert *más személyt tetteleg bántalmazott*. Itt azzal kell tisztában lennie, hogy élő embert bántalmaz. Ezt nyilvánvalóan átfogja a tudata. Ha a bántalmazás olyan mértékű, hogy testi sérülést is okoz (ez jelenleg nem derül ki a jogesetből), akkor testi sértésért vonható felelősségre [Btk. 164. § (1) bekezdés].

Önellenőrző kérdések és gyakorlófeladatok

Önellenőrző kérdések:

1. Ismertesse a bűnösség fogalmát! Sorolja fel a bűnösség fogalmi elemeket, az azokat kizáró okokkal együtt!
2. Mit jelent a kóros elmeállapot? Ismertesse az arra vonatkozó törvényi szabályozást!
3. Mit jelent a gyermekkor? Mi ma Magyarországon a büntethetőségi korhatár?
4. Ismertesse a kényszerre és a fenyegetésre vonatkozó törvényi szabályozást!
5. Ismertesse a szándékosság és a gondatlanság pontos törvényi fogalmát!
6. Mit jelent a tévedés és milyen esetkörei vannak?
7. Mit jelent az, hogy releváns a tévedés?

Gyakorlófeladatok:

Az alábbi esetekben releváns-e az elkövető tévedése? Az elkövetőt milyen bűncselekményért vonják felelősségre? Megoldását indokolja!

- a) Az elkövető testi sértésre irányuló szándékkal ütlegeli a szomszéd fiát, akiről azt hiszi, hogy már elmúlt 18 éves, holott a sértett – akinek 8 napon belül gyógyuló sérüléseket okoz – 15 éves.
- b) Az elkövető testi sértésre irányuló szándékkal ütlegeli a szomszédot, s nem tudja, hogy a sértett a bíróságon dolgozik büntetőbíróként.
- c) Az elkövető testi sértésre irányuló szándékkal ütlegeli az utcán intézkedő rendőrt, de nem ismeri a Btk. azon rendelkezését, miszerint a rendőr hivatalos személynek minősül. [vö. Btk. 459. § (1) bek. 11. pont].
- d) Az elkövető Juliskáról, a sértettéről, pornográf filmfelvételt készít abban a tudatban, hogy a jól fejlett Juliska 16 éves, holott a sértett valójában 13 éves. [vö. Btk. 204. §]

- e) K. Ernő ki akarja rabolni N. Barnát, akinek előzetesen tanulmányozza közlekedési szokásait, kifigyeli útvonalát. A vádbeli éjszakán K. Ernő az egyik utcasarkon várja N. Barnát egy baseballütővel, amikor is a sötétből egy alak lép elő. K. Ernő leüti a személyt, s amikor hátára fordítja, akkor látja meg, hogy a leütött személy nem N. Barna, hanem B. Iván volt. Ennek ellenére K. Ernő elveszi a leütött személy táskáját.

Ajánlott irodalom:

- Nagy Ferenc: Anyagi büntetőjog. Alapvetések és a bűncselekmény tana. Iurisperitus Kiadó. Szeged, 2020.

